

JOHANN WOLFGANG
VON GOETHE

Nyugat-Keleti Díván – A parabolák könyve

*Jézus az Égből hozta el
a Jó Hírnek örök szavát;
az Igét, mely fény s égi jel,
a tanítványok hallgatták —
míg visszazállt s a Szó vele,
de bennük mély nyomot hagyott,
s mindnek rőtta buzgó keze,
mit elméje megtarthatott;
ki így, ki úgy. Az mit se számít,
az Igéből hogy több szó vált így;
miből ekképp a keresztények
a Végítéletig élélnek.*

Tatár Sándor fordítása

PAUL FLEMING

Eltaszíttatásakor

*Az a kufár, aki egy hajót rak tele,
merész szerzet nagyon — a veszély nem kicsinyiség;
így elveszítheti egyszerre minden kincsét!
Mert mindent nagy hiba egy lapra tennie.*

*Ha példámat veszem, csak borzongok bele.
Vad hullám zúzta szét rakott hajóm gerincét;
minden javam: a nincs — akár mint összesítsék.
Enyém a baj, a kín, másé mátkám keze.*

*Ó, én boldogtalan! Kettéhasad a szívem;
szellemem tűn-enyész. Testem üres burok.
Odavan mindenem. Hová, hová jutok?!*

*Egy maradt volna, ha a többit elveszítem!
Fő veszteségem, az legénebb én vagyok.
Nélküle tengek; így magam nélkül vagyok.*

Tatár Sándor fordítása